

ANTONI M.ª ALCOVER

Nasqué a Manacor (Mallorca) el 2 de febrer del 1862. Estudià la carrera eclesiàstica al Seminari de Mallorca, del qual més endavant (1888) fou nomenat catedràtic d'Història eclesiàstica. El 1905 guanyà, per oposició, la dignitat de canonge magistral; el 1915 fou elegit vicari capitular, i el 1921, degà de la Seu de Mallorca.

Mossèn Alcover era essencialment un folklorista, i ja el 1885 publicava *Les contarelles*, a les quals havien de seguir diversos volums de *Rondaies mallorquines*. Coneixia bé el parlar popular de Mallorca, i ben aviat el folklore el dugué al camp de la lingüística. El 1901, amb una *Lletra de convit a tots els amadors de la llengua catalana*, iniciava entusiàsticament l'obra del Diccionari. Òrgan de la seva propaganda era el *Bolletí del Diccionari*, que començà a aparèixer el mateix any, i que, amb constància i tenacitat exemplars, continuà publicant, gairebé tot sol, fins l'any 1926. El nom de mossèn Alcover es féu llavors popular entre els catalans. La seva formació científica havia anat afermant-se gràcies a una voluntat tenaç i a una capacitat de treball formidable, que li permetien d'adquirir el coneixement de les grans llengües modernes i posar-se al corrent de la bibliografia lingüística mundial, sense deixar mai la seva vida de propagandista de la llengua, que culminà en la celebració, el 1906, del Primer Congrés Internacional de la Llengua Catalana, del qual fou l'inspirador i l'ànima. El 1911, en ésser creada la Secció Filològica, en fou elegit president.

Aviat, però, discrepàncies amb els seus col·legues, motivaren el seu allunyament de l'INSTITUT, que circumstàncies polítiques cada vegada més tristes per a Catalunya van fer definitiu. El 1926, amb una subvenció del Ministeri d'Instrucció Pública, començava la publicació del seu diccionari, que titulava *Diccionari català-valencià-balear*.

Quatre anys més tard (el 8 de gener del 1932), moria a Mallorca el qui fou el primer president de la Secció Filològica de l'INSTITUT.

R. D'A.-M.